

O DOTYKU

Vážení priatelia!

S dotykom sa stretávame od prvého dňa svojho života a na dotyk reagujeme až do posledného úderu svojho srdca. Reagujú naň bábätká, ktoré objímame nehou svojich dlaní, melódiou hlasu a fyzickým objatím v dotyku lásky a starostivosti v krehkosti života, ktorý držíme v rukách.

Dotykame sa pri stretnutiach s našimi najbližšími, keď si podáme ruky, alebo sa objímame, čím vyjadrujeme, že sú nám blízki. S dotykom sa stretávame pri posteli, kde nám leží choré dieťa, partner alebo rodič a my ho s láskou pohladíme po tvári či po vlasoch. Nie je nám cudzie, keď chytíme jeho dľaň do svojej dlane a v tichu sa modlíme, aby to ťažké pominulo, či aby sme mali dostatok trpezlivosti v zvládaní situácie, ktorú prežívame. Na dotyk reagujú aj nevládni ľudia, za ktorých už dýchajú len prístroje v nemocniciach či sociálnych zariadeniach a predsa cítia, že sa ich držíme a nie sú v tom náročnom a novom položení sami. Dotyk – môže mať rôznu formu, intenzitu a podobu. Dotyk však môže byť aj nepríjemný, zraňujúci, drzý a môže byť myslený ospravedlňujúco, no raní ešte viac...

Na druhej strane – dotyk chýba. Keď sa dlhšie nevidíme alebo sme ďaleko od seba. Dotyk chýba opusteným, deťom, starým, pacientom na oddeleniach bez návštev, všetkým – bez rozdielu. Dotyk lásky, prijatia, náklonnosti – ubezpečenia – som pri tebe. Som tu pre teba. V dnešnej dobe blížiacich sa veľkonočných sviatkov znova túžime prežiť dotyk lásky, prijatia a istoty viery so vzkreseným Kristom, ktorý vstal z hrobu a premohol smrť. Chceme sa dotknúť jeho osláveného tela a vyznať, že ja viem, že žije a s ním v každej búrke života mám nádej obstať. Pri ňom sa otvoriť so svojimi zraneniami, ťažobami a úzkosťami a zažiť dotyk odpustenia, pokoja, a prijatia. Niekedy na to potrebujeme čas. Aj po Ježišom vzkriesení zmrtvých učeník Tomáš, jeden z dvanástich, ktorý bol pri Pánovi Ježišovi tri roky, povedal. „Ak neuvidím stopy klinčov v Jeho rukách a nevloží si prst na miesto, kde tie klince boli, a ruku Mu nevloží do boku, vôbec neverím.“ (Ján 20) Čo sa v Tomášovom vnútri skrývalo za týmito slovami? Boli to pochybnosti, neistota? Vtedy Tomáš potreboval nový pokoj, aby sa utíšila búrka v jeho srdci. Pán Ježiš prišiel za Tomášom a povedal: „Pokoj Vám!“ Ukázal mu prebudnuté ruky a bok a hovorí: „Nebud' neveriaci, ale veriaci.“ Aj my v dnešnej dobe potrebujeme prežiť dotyk Božej lásky. Dávame mu rôzne podmienky, aby sme sa presvedčili, že je nám blízko. Zabúdame, že Boh je LÁSKA. Vedie nás životom, ktorý je dobrodružstvom viery a v ktorom uprostred ťažkého i dobrého- je odtlačok Božej milosti a prítomnosti. Nielenže kráča po našom boku, ale otvára pred nami cestu. On nás na ňu pozýva a uisťuje, aby sme sa nebáli. Často však hodnotíme, premýšľame o prejavoch Božej lásky k nám, ale málo premýšľame o našej láske k Pánu Bohu. Pán Ježiš dnes od nás žiada naše srdce, do ktorého chce vložiť svoj pokoj, nádej a vieru pre náš život. A som presvedčená, že aj tomu tvojmu prejavu viery, lásky a dôvery k Nemu jasne rozumie a dotyk Jeho prítomnosti pri Tebe je viditeľný. Pokojné a zdravé prežitie veľkonočných sviatkov a do ďalších dní a mesiacov veľa dôvodov k tichej radosť napriek všetkému ťažkému, čím si každý z nás prechádzame.

Vaša Jarmila Petrulová- evanjelická farárka

FB Ecav Trenčianske Stankovce

www.ecav-tnstankovce.sk